

سه شنبه 2 بهمن 1397-16 جمادی الاول 1440-22 ژانویه 2019

تأسیس بانک بازرگانی اولین بانک خصوصی ایران (1328 ش)

تأسیس بانک بازرگانی اولین بانک خصوصی ایران (1328 ش)

«بانک بازرگانی ایران» به عنوان اولین بانک خصوصی در ایران به صورت شرکت سهامی در بهمن ماه ۱۳۲۸ تأسیس شد و در سال ۱۳۲۹ فعالیت های بانکی خود را آغاز کرد. این بانک نخستین بانک خصوصی با مالکیت ۱۰۰٪ ایرانی بود. این بانک در محل پیشین شعبه بازار بانک شاهی واقع در خیابان بوذرجمهری تهران روبروی مسجد سلطانی با ۱۸ نفر کارمند گشایش یافت و در سال ۱۳۲۹ به علت توسعه فعالیت های بانک در خیابان سعیدی اقدام به تأسیس شعبه کرد. در سال ۱۳۳۱ بزرگترین موفقیت بانک بازرگانی ایران که خریداری محل بانک شاهی به مبلغ ۳٫۵ میلیون تومان بود، تحقق یافت. بانک بازرگانی در ۲۹ شهریور ماه ۱۳۳۱ بنای ساخته شده توسط قهرمان میرزا امیرلشکر را، از بانک شاهی خریدار نمود. بانک بازرگانی فعالیت های چشمگیری در رقابت با بانک های دولتی مانند بانک های ملی، سپه، کشاورزی، رهنی، کارگشایی و صنعتی آغاز کرد و به ارائه انواع خدمات بانکی مبادرت ورزید. یکی از اقدامات این بانک در آن زمان افتتاح حساب سیار بود. دارندگان این حساب بوسیله دفترچه می توانستند از موجودی خود در تمام شهرستان هایی که بانک در آنجا شعبه داشته است برداشت نمایند. علاوه برآنکه به موجودی این حساب ها سود قابل ملاحظه ای نیز تعلق می گرفت و سالانه دوبار نیز در ماه های مهر و بهمن قرعه کشی برگزار و به برندگان جوایزی پرداخت می شد. سرمایه پرداختی «بانک بازرگانی ایران» در پایان اسفند ماه ۱۳۲۹ به مبلغ ۲۵۰ میلیون ریال می رسید. این بانک پس از اجرای ماده ۱۷ لایحه قانونی ادغام بانک ها در سال ۱۳۵۸ در بانک تجارت ادغام شد.

تحریم رفاندوم فرمایشی رژیم "محمدرضا پهلوی" توسط "امام خمینی" (ره) (1341ش)

پس از اعلام لوایح شش؛ rlm& گانه شاه به عنوان انقلاب سفید و تعیین روز ششم بهمن 1341 جهت برگزاری رفاندوم عمومی، حضرت امام خمینی، در پاسخ به استفتاء گروهی از مردم مسلمان ایران، با انجام این همه؛ rlm& بررسی مخالفت و آن را خلاف شرع اسلام و قانون اساسی ایران اعلام کردند. شاه در روز نوزدهم دی ماه 41، لوایحی را برای اصلاحات ارضی، ملی کردن جنگل؛ rlm& ها، فروش سهام کارخانجات دولتی، سهم کردن کارگران در منافع کارگاه؛ rlm& های تولیدی و صنعتی، اصلاح قانون انتخابات و ایجاد سپاه دانش اعلام کرده و خواستار برگزاری همه؛ rlm& بررسی در این زمینه شده بود. اما حضرت امام با توجه به پیش؛ rlm& بینی نشدن همه؛ rlm& بررسی در قانون اساسی، مبهم بودن لوایح و بی؛ rlm& اطلاعی مردم از محتوای آنها و نیز نبودن آزادی و توسل مأموران رژیم به تهدید و تطمیع مردم، همه؛ rlm& بررسی درباره لوایح شش گانه شاه را خلاف شرع و قانون اساسی، اعلام نمودند. در دوم بهمن 41، پس از انتشار اعلامیه امام درباره تحریم همه؛ rlm& بررسی شاه، مردم تهران با تعطیل کردن بازار، در خیابان؛ rlm& ها به تظاهرات پرداختند. در اوج تظاهرات، سخنان تند انتقادآمیزی علیه دولت توسط حجت؛ rlm& الاسلام شیخ محمدتقی فلسفی ایراد گردید که به حضور پلیس و درگیری با مردم انجامید. در قم نیز بازار تعطیل شد و روحانیان و مردم مسلمان این شهر، بر ضد لوایح شش گانه شاه به تظاهرات پرداختند.

درگذشت "علی عمادالدوله دیلمی" از موسسین آل؛ rlm& بویه (338 ق)

علی بن بویه دیلمی ملقب به عمادالدوله، به همراه دو برادر کوچک؛ rlm& تر خود، رکن الدین حسن و معزالدوله احمد، در ابتدای قیام داعیان علوی در گیلان و طبرستان به خدمت ماکان دیلمی و سپس مرداویج بن زیار پیوستند. علی از طرف مرداویج فرماندار کرج شد ولی در سالیان بعد با مرداویج اختلافاتی پیدا کرد که منجر به جنگ بین دو طرف شد. با مرگ مرداویج در سال 323، عمادالدوله کرمان را فتح کرد و بدین ترتیب با تسخیر فارس و کرمان و نواحی اطراف، دولت عباسی، کلیه؛ rlm& متصرفات خود را در ایران از دست داد. در سال 329، عمادالدوله در حین قلع و قمع مخالفان خود، تا طبرستان پیش رفت و بعدها موفق به تسخیر خوزستان نیز شد. علی عمادالدوله در سال 337 به سختی مریض شد و کارها را به برادر زاده؛ rlm& اش فناخسرو ملقب به عضالدوله واگذاشت و خود در سال 338 ق درگذشت. عمادالدوله در تمام مدت امارت خود با مردم با مهربانی رفتار کرد و بساط عدل و انصاف را در سراسر قلمرو خویش گستراند.

مرگ "ویکتوریا" ملکه معروف انگلستان (1901م)

ویکتوریا، ملکه مشهور استعمار انگلیسی در 24 مه سال 1819م در لندن به دنیا آمد. وی در هیجده سالگی به جای ویلیام چهارم به سلطنت رسید و به مدت 64 سال، زمام امور انگلیس را با اقتدار در دست داشت. در دوران سلطنت ملکه ویکتوریا، سرکوب مردم سرزمین؛ rlm& های تحت سلطه انگلیس شدت بیشتری یافت و سرزمین؛ rlm& های زیادتری زیر یوغ استعمار پیر قرار گرفتند. چرا که او تصمیم گرفته بود تا سرحد امکان و توانایی، وظیفه؛ rlm& اش را نسبت به کشورش انجام دهد. حفظ منافع بریتانیای کبیر به هر صورت و بدون رعایت مسائل انسانی و اخلاقی و حاکمیت مستبدانه بر مستعمرات انگلستان وظیفه؛ rlm& ای بود که وی بر دوش خود احساس می؛ rlm& کرد. هم؛ rlm& چنین در این دوره، امپراتوری بریتانیا به سوی شرق پیش رفت و با تسخیر هندوستان توسط کمپانی هند شرقی، به اوج عظمت

وقوع حادثه یکشنبه خونین مسکو و آغاز انقلاب مارکسیستی شوروی (1905م)

در طی سال‌های 1904 - 5م جنگ‌ها و روس‌ها و ژاپن به وقوع پیوست و بر اثر پیروزی فرماندهان ژاپنی و رشوه‌گیری آمرای روسی، ژاپن به پیروزی دست یافت. نارضایتی از حکومت استبدادی تزاری روسیه، تمام طبقات مردم را فرا گرفته بود. اوضاع بد اقتصادی روسیه در اوایل قرن بیستم و شکست نظامی روسیه در جنگ با ژاپن و از دست دادن منطقه منچوری، هم‌چنین رشد نارضایتی کارگران از شرایط کاری، وضعیت نابسامانی را ایجاد کرده بود. در این زمان، موج اعتصابات کارگری به اوج خود رسید و کارگران خود را برای حرکتی ضد سلطنتی آماده می‌کردند. در نهایت در روز یکشنبه 22 ژانویه 1905م، هزاران کارگر اعتصابی به طرف قصر زمستانی تزار راه‌پیمایی کردند و خواهان پذیرفتن نمایندگان خود از طرف تزار شدند. اما قزاق‌ها و نیروی سواره نظام گارد امپراتوری، در نزدیکی قصر، راه را بر آنها سد کردند. جمعیت، بی‌اعتنا به حضور این نیروها به حرکت خود ادامه داد و در این لحظه، سربازان به طرف آنها آتش گشودند. در این واقعه که به یکشنبه خونین معروف شده است، هزاران نفر کشته و زخمی شدند. اخبار مربوط به حوادث یکشنبه خونین به سرعت در سراسر روسیه منتشر شد و به احزاب و گروه‌های چپ و انقلابی که با توسعه صنعتی کشور، امکان فعالیت بیشتری یافته بودند امکان داد که موج اعتصاب را در سراسر روسیه گسترش دهند. پس از این حادثه که سرآغازی برانقلاب 1905م روسیه بود، تزار در 19 اوت آن سال با صدور بیانیه‌ای، صریحاً وعده آزادی‌ها، مدنی و پارلمانی به مردم داد. با این حال، یکشنبه خونین و انقلاب 1905م، مقدمه‌ای بود که با شروع جنگ جهانی اول، آخرین ضربه را به رژیم تزاری روس وارد ساخت و آن را در سال 1917م، سرنگون کرد.

خود نزدیک شد. او با تسلط بر مصر و کانال سوئز و ایجاد هماهنگی خاص میان انگلستان و مستعمراتش، روند استعمار و بهره‌کنشی از منابع کشورهای ضعیف را سامان بخشید. وسعت این سرزمین به قدری گسترده و در سراسر جهان پراکنده بود که مَثَل معروفی در آن‌بار، "آفتاب هیچ‌گاه در امپراتوری انگلستان غروب نمی‌کند". در این زمان علی‌رغم وضعیت نابسامان و مشکلات فراوان و نیز وجود فقر و درماندگی در مناطق تحت سیطره بریتانیا، از جمله هندوستان، برای استعمارگران به عنوان دوره شکوه و اقتدار مطرح شده است. ملکه ویکتوریا در اواخر عمر به عنوان مادر بزرگ اروپا معروف شد زیرا بسیاری از سلاطین و ملکه‌ها، اروپا از فرزندان، نوادگان، خواهر زادگان و برادرزادگان و بستگان او به شمار می‌آمدند. ویکتوریا سرانجام در 22 ژانویه 1901م پس از 64 سال سلطنت، در 82 سالگی درگذشت. با مرگ ملکه ویکتوریا، دوران ضعف امپراتوری عظیم بریتانیا نیز آغاز شد.